

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 8Sžrk/11/2020
Identifikačné číslo spisu: 7016201368
Dátum vydania rozhodnutia: 21. apríla 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:7016201368.2

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Mališovej a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Slovenská republika LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP 8, 975 66 Banská Bystrica, právne zastúpený: Mgr. Ján Kostrian, Šášovské podhradie 125, 965 01 Žiar nad Hronom, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov, Komenského 52, 040 01 Košice, za účasti (ďalší účastník konania): SLOVNAFT, a.s., Vlčie hrdlo 1, 821 07 Bratislava, právne zastúpený: RUŽIČKA AND PARTNERS s. r. o., Vysoká 2/B, 811 06 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č.: OU-KE-OOP5-2016/037225/MAD zo dňa 21.10.2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k.: 7S/133/2016-136 zo dňa 11. septembra 2019 (v znení opravného uznesenia č.k. 7S/133/2016-197 zo dňa 1. júla 2020), takto

r o z h o d o l :

Návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti sa z a m i e t a .

Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

Žalobcovi a žalovanému sa právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Ďalšiemu účastníkovi konania sa p r i z n á v a právo na úplnú náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie na krajskom súde

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej ako „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č.k. 7S/133/2016 zo dňa 11. septembra 2019 zamietol správnu žalobu žalobcu (ďalej ako „rozsudok“) a zároveň o trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi a žalovanému náhradu trov konania nepriznal a ďalšiemu účastníkovi konania priznal úplnú náhradu trov konania.

2. Podanou žalobou sa žalobca v merite domáhal zrušenia rozhodnutia Okresného úradu Košice, odbor opravných prostriedkov č.k.: Xo 33/2015/Mad-21, sp.zn.: OU-KE-OOP5-2016/037225/MAD zo dňa 21.10.2016 (ďalej ako „druhostupňové rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie žalovaného“), ako aj rozhodnutia Okresného úradu Michalovce, katastrálny odbor - č. k.: X-114/2015/KAS zo dňa 30.06.2016 (ďalej ako „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie katastrálneho úradu“). Žalobca sa okrem meritórneho rozhodnutia domáhal aj priznania odkladného účinku podanej správnej žalobe.

3. Žalobca sa súdnou cestou domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného a katastrálneho úradu (ako prvostupňového orgánu verejnej správy), a to na tom právnom a skutkovom základe, že katastrálny úrad nevyhovel návrhu žalobcu na opravu chyby v katastrálnom operáte doručeným katastrálnemu úradu dňa 30.07.2015 (č.: X-114/2015). Katastrálny úrad návrh žalobcu na opravu chyby v katastrálnom operáte zamietol a žalovaný toto rozhodnutie katastrálneho úradu potvrdil. Dôvody pre tento postup orgány verejnej správy rozsiahlym spôsobom uvádzajú v rámci odôvodnení jednotlivých rozhodnutí napadnutých žalobou.

4. V žalobe pritom žalobca namietal najmä nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom, ďalej nepreskúmateľnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy pre ich nezrozumiteľnosť/nedostatok dôvodov, ako aj tým, že zistenie skutkového stavu bolo nedostatočné. Žalobca namietal aj skutočnosť, že skutkový stav, ktorý bol vzatý za základ rozhodnutia, je v rozpore s administratívnym spisom, ale aj to, že v rámci konania pred správnymi orgánmi došlo k vážnym procesným pochybeniam, ktoré mohli mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci.

5. Krajský súd zamietajúci rozsudok vo veci odôvodnil primárne tým, že účelom opravy chyby v katastrálnom operáte je najmä oprava chýb, ktoré najčastejšie spočívajú v nesprávnom premietnutí obsahu listín do súboru popisovaných informácií katastra alebo do súboru geodetických informácií katastra nehnuteľností. Zdôraznil, že účelom inštitútu opravy chyby v katastrálnom operáte nie je posudzovať a vyhlasovať platnosť, neplatnosť, či nulitu vykonaného zápisu (navyše dotknutého ďalšou právnou zmenou). Krajský súd ďalej poukázal na judikatúru kasačného súdu, v zmysle ktorej platí, že za účelom nespôsobovania ďalšieho, resp. väčšieho zásahu do práv, možno vykonať opravu v katastrálnom operáte podľa § 59 zákona č. 162/1995 Z.z. (ďalej ako „katastrálny zákon“) len vtedy, ak medzi vydaním verejnej (alebo inej) listiny a žiadosťou o opravu operátu nenastali iné skutočnosti, resp. zapísané zmeny v operáte na základe neskorších listín. Dodal, že účelom opravy chyby v katastrálnom operáte nie je riešenie vlastníckeho sporu, ale iba oprava chýb a iných zrejmych nesprávností. Správny súd tiež verifikoval, že zápisy jednotlivých listín do operátu boli realizované správne, a preto dospel k záveru, že nie je daný žiaden zákonný dôvod na opravu alebo výmaz aktuálnych údajov katastra v zmysle návrhu žalobcu.

6. V rozsudku vo veci samej krajský súd vyslovil aj záver, že je zrejmé, že návrhom na opravu chyby žalobca sledoval zmenu vo vlastníckej štruktúre k dotknutým nehnuteľnostiam, čo však podľa názoru krajského súdu nie je možné dosiahnuť uplatnením tohto inštitútu (oprava chyby v katastrálnom operáte). Správny súd má za to, že tieto zmeny je možné dosiahnuť výlučne právoplatným súdnym rozhodnutím, a preto sa stotožnil s právnym názorom orgánov verejnej správy o zamietnutí návrhu žalobcu na vykonanie zmien v katastrálnom operáte.

II.

Administratívne konanie

7. Podaním zo dňa 20.07.2015 doručeným katastrálnemu úradu dňa 30.07.2015 a zaevidovaným na katastrálnom úrade pod č.k.: X-114/2015, podal žalobca návrh na opravu chyby v katastrálnom operáte - LV č. XXX, k.ú. F. (ďalej ako „návrh“).

8. V čl. I návrhu žalobca špecifikuje nehnuteľnosti, ktorých sa návrh týka, keď uvádza, že sa jedná o nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX - v katastrálnom území F., a to o parc. reg. „C“ č. XXXX/X (lesné pozemky) o výmere 755993 m², parc. reg. „C“ č.: XXXX/XX (lesné pozemky) o výmere 93608 m², parc. reg. „C“ č.: XXXX/XX (lesné pozemky) o výmere 2358 m² a parc. reg. „C“ č.: XXXX/XX

(lesné pozemky) o výmere 64165 m² (ďalej ako „dotknuté nehnuteľnosti“). Poukazuje na to, že ako vlastník predmetných parciel je vedený ďalší účastník konania (spoločnosť SLOVNAFT, a.s.).

9. Podľa názoru žalobcu je tento právny stav nesprávny, a preto v petite návrhu žiada (odkazom na § 59 katastrálneho zákona), aby katastrálny úrad vykonal opravu v katastrálnom operáte, a to tak, aby ako vlastníka dotknutých nehnuteľností zapísal žalobcu. Tento návrh žalobca odôvodňuje v texte návrhu ustanoveniami zákona č. 61/1977 Zb. Zákon o lesoch, pričom ako listinný dôkaz preukazujúci právny základ pre uskutočnenie opravy v navrhovanom rozsahu k návrhu priložil kópiu Hospodárskej zmluvy Čís. 2/majet.práv./91 - 544/1987-140/LPP-216/Ko (ďalej aj ako „hospodárska zmluva“). Táto listina má byť dôkazom neoprávneného zápisu ďalšieho účastníka konania ako vlastníka dotknutých nehnuteľností.

10. Kasačný súd úvodom poznamenáva, že skorším rozhodnutím vo veci už katastrálny úrad rozhodol, a to rozhodnutím č.k. X-114/2015/KAS zo dňa 23.10.2015, pričom toto rozhodnutie bolo následne v odvolacom konaní zrušené rozhodnutím žalovaného. Dôvody zrušenia rozhodnutia katastrálneho úradu boli primárne procesnej povahy. Predmetom súdneho prieskumu v rámci konania pred krajským súdom a v tomto kasačnom konaní sú preto rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré boli vydané v nadväzujúcom administratívnom konaní, t.j. po zrušení už skoršieho prvostupňového rozhodnutia odvolacím správny orgánom.

11. Katastrálny úrad ako prvostupňový správny orgán rozhodol vo veci rozhodnutím č. X-114/2015/KAS zo dňa 30.06.2016, a to tak, že návrh žalobcu na opravu chyby v katastrálnom operáte zamietol. Na str. 3 až 5 prvostupňového rozhodnutia katastrálny úrad uvádzal skutkové zistenia viažuce sa k listinám, resp. právnym skutočnostiam tvoriacim základ pre zmenu v osobe vlastníka dotknutých nehnuteľností. Na str. 5 prvostupňového rozhodnutia, katastrálny úrad uviedol, že na základe výsledkov prešetrovania veci neexistujú dôvody na opravu chyby v katastrálnom operáte. Vlastnícke práva k dotknutým nehnuteľnostiam boli zapísané v súlade so zmluvami, verejnými listinami a inými listinami, ktorými disponuje katastrálny úrad.

12. Na str. 13 prvostupňového rozhodnutia katastrálny úrad síce poukazuje na to, že medzi listinnými podkladmi identifikoval nesúlad („Rozdiel je v tom, že v Špecifikácii nehnuteľností vkladaných do majetku akciovej spoločnosti nie je uvedená nehnuteľnosť označená ako parcela registra „C“ č. XXXX/X - lesný pozemok o výmere 114 6691 m², pričom v špecifikácii nehnuteľností, ktorá bola prílohou podania Z-1016/93, je táto parcela uvedená.“. Zároveň však poukázal na to, že katastrálny úrad je oprávnený predmetné listiny skúmať len z formálneho hľadiska (v kontexte chýb v písaní, počítaní a pod.). Katastrálny úrad tiež v rozhodnutí deklaruje, že vyhoveniu návrhu bráni aj vlastné znenie § 59 ods. 1 a ods. 4.

13. Katastrálny úrad na str. 14 rozhodnutia sumarizuje, že návrhu žalobcu nie je možné vyhovieť, keďže tento vo svojej podstate smeruje k zmene osoby vlastníka dotknutých nehnuteľností. Poukazuje na to, že spory týkajúce sa vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam je potrebné riešiť súdnou cestou, keďže riešenie vlastníckych práv spadá do právomoci súdov. Osobitne v tomto kontexte poukázal na tzv. určovacie žaloby (v čase vydania prvostupňového rozhodnutia - § 80 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Uvedené potom znamená, že neboli splnené hmotno-právne podmienky na opravu chyby v katastrálnom operáte postupom podľa § 59 katastrálneho zákona a ďalší účastník konania je vedený ako výlučný vlastník dotknutých nehnuteľností dôvodne, keď jeho status vlastníka vyplýva z dokladov založených v dokumentačnom fonde katastrálneho úradu.

14. Proti zamietajúcemu prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie (zo dňa 22.07.2016), v ktorom najmä poukázal na to, že podľa jeho názoru na strane katastrálneho úradu je daná právomoc na to, aby opravu vykonal (v rozsahu návrhu žalobcu). Ďalej argumentoval rozporom údajov katastra oproti verejnej listine a inej listine, ako aj porušením právnych predpisov Slovenskej republiky.

15. O podanom odvolaní žalobcu rozhodol žalovaný rozhodnutím č. Xo 33/2015/Mad-21, sp. zn.: OU-KE-OOP5-2016/037225/MAD zo dňa 21.10.2016, ktorý v odôvodnení rozhodnutia negoval právu

argumentáciu žalobcu. Osobitne potvrdil závery katastrálneho úradu, podľa ktorých právny stav k dotknutým nehnuteľnostiam zodpovedá listinám v archíve orgánov verejnej správy. V neposlednom rade žalovaný poukázal v rozhodnutí na to, že tak, ako to uviedol už aj katastrálny úrad v prvostupňovom rozhodnutí, postupom podľa § 59 katastrálneho zákona nie je možné súkromno-právne vzťahy týkajúce sa vecných práv účastníka konania, ako aj to, že právnym prostriedkom nápravy v prípade žalobcu je určovacia žaloba.

III.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia k nej

16. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej ako „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť (zo dňa 15.11.2019), ktorú odôvodnil ustanoveniami § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej ako „SSP“) - nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom a ustanovením § 440 ods. 1 písm. h/ SSP - odklon krajského súdu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

17. Podľa názoru sťažovateľa, krajský súd neprihliadal na skutočnosť, že na základe zákona o lesoch (61/1977 Zb.) účinného v čase, kedy došlo k zápisu vlastníckeho práva záznamom v prospech právneho predchodcu ďalšieho účastníka konania, prevody správy a vlastníctva lesného majetku štátu bolo možné uskutočniť len so súhlasom ústredného orgánu štátnej správy lesného hospodárstva. Sťažovateľ má za to, že vychádzajúc z uvedeného bolo povinnosťou príslušného orgánu správy katastra nehnuteľností skúmať pri akejkoľvek listine doručenej za účelom vyznačenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, resp. pri zmene správy nehnuteľností tvoriacich lesný majetok štátu, či je v nej obsiahnutý súhlas v zmysle predmetného ustanovenia. Poukazuje na to, že právny predchodca ďalšieho účastníka konania takýmto súhlasom nedisponoval (ktorá skutočnosť nie je sporná), keď táto nebola v priebehu správneho konania, ako ani v priebehu konania na krajskom súde spochybnená, ani vyvrátená. Podľa názoru sťažovateľa sa krajský súd odklonil od rozhodovacej praxe kasačného súdu, a čo sťažovateľ preukazuje rozhodnutím Najvyššieho súdu SR (sp. zn.: 10Sžr 85/2012) - „možnosť opravy chybných údajov v katastri nehnuteľností je daná snahou, aby kataster nehnuteľností ako štátny verejný informačný systém poskytoval pravdivé informácie o nehnuteľnostiach a právach k nim, čo by malo byť predovšetkým v záujme príslušných katastrálnych úradov“. Na tomto základe sťažovateľ tvrdí, že chybou, ktorá je odstrániteľná postupom podľa § 59 katastrálneho zákona je zápis, ktorý nemal byť vykonaný, ak k povoleniu vkladu nebola priložená listina, ktorá má byť podkladom pre povolenie vkladu. Identicky sťažovateľ poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR - sp. zn.: 1Sžr 64/2011, podľa ktorého za „inú listinu“ je potrebné považovať aj listinu súkromného práva, ktorá bola implicitne orgánmi správy katastra uznaná za vkladu schopnú. Vychádzajúc z tejto argumentácie má sťažovateľ za to, že je daný kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a písm. h/ SSP.

18. Sťažovateľ deklaroval, že v priebehu konania bolo preukázané, že zápis vlastníckeho práva v prospech právneho predchodcu ďalšieho účastníka konania bol hodnoverne spochybnený, a to tak v zákonnej rovine (absencia súhlasu ústredného orgánu štátnej správy lesného hospodárstva), ako aj v rozpore so špecifikáciou samotných nehnuteľností, ktoré mali byť predmetom prevodu (podľa Privatizačného projektu č. 472/92 - ďalej aj ako „privatizačný projekt“). Sťažovateľ opätovne poukazuje na rozhodovacu prax (NS SR - sp. zn.: 1 Sžr 72/2011) citujúc z predmetného rozhodnutia, že ak „v predchádzajúcom procese štát pochybí pri aplikácii zásady legality, bezodkladne prostriedkami nápravy (napr. konaním o oprave chýb v katastrálnom operáte), musí odstrániť nezákonnosť navrátením veci do pôvodného stavu (restitutio in integrum)“. Podľa názoru sťažovateľa je toto rozhodnutie relevantné na súdnu vec v tom zmysle, že rieši situáciu, kedy bola oprávnenej osobe spôsobená krivda (prechod práva na inú osobu bez právneho dôvodu) - t.j. z princípu, že z bezprávia (krivdy) nemôže vzniknúť právo. Nestotožňuje sa preto s úvahami orgánov verejnej správy, že dlhodobo nerealizovaná zmena (oprava chyby) fakticky predstavuje nemennosť tohto nežiaduceho stavu. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ uvádza, že v správnom konaní nebolo spochybnené, že nehnuteľnosti, ktorých sa týkala žaloba, a ktoré boli v záznamovom konaní Z-10161/93 zapísané v prospech právneho predchodcu ďalšieho účastníka konania, neboli súčasťou Privatizačného projektu č. 472/92. Zo záverov NS SR - sp. zn. 3Sž-o-KS 109/2006 potom podľa názoru sťažovateľa vyplýva, že ak zápis v katastri nehnuteľností odporuje verejnej listine alebo inej listine, je možné túto situáciu

riešiť postupom podľa § 59 katastrálneho zákona. Rozhodnutím NS SR - sp. zn. 1Sžr/76/2011 sťažovateľ poukazuje na to, že obnovenie hodnovernosti katastra nehnuteľností sa dosahuje odstránením rozporov medzi preverenými údajmi a informáciami (vrátane zmlúv) a dotknutými údajmi katastrálneho operátu. Kasačný sťažovateľ namieta, že krajský súd sa „absolútne nevysporiadal s rozhodovacou praxou kasačného súdu a contrario, na ktorú poukazoval vo svojich písomných podaniach žalobca“, ako ani s neautenticnosťou prílohy k Privatizačnému projektu č. 472/92. Podľa názoru sťažovateľa, restitutio in integrum je v súdnej veci nielen možné, ale je to jediný spôsob ako napraviť nezákonný stav. Vychádzajúc z tejto argumentácie má sťažovateľ za to, že je daný kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a písm. h/ SSP.

19. Sťažovateľ ďalej namietal, že orgány verejnej správy, ako ani krajský súd, sa v rámci konania o jeho podaniach nezaoberali jeho ďalšou podstatnou námietkou, a to tým, že príslušný správny orgán (Okresný úrad Michalovce) nevybavil riadnym spôsobom konanie, ktoré sa týkalo zápisu Hospodárskej zmluvy Čís. 2/majet.práv./91 - 544/1987-140/LPP-216/Ko. Sťažovateľ uvádza, že právne na základe uvedenej hospodárskej zmluvy, požiadali Východoslovenské lesy, š. p. lesný odštepny závod Sobrance - o založenie listu vlastníctva, čo dosvedčuje príslušná žiadosť zo dňa 02.06.1995. Sťažovateľ tvrdí, že táto žiadosť nebola do dnešného dňa riadne vybavená. Z rozhodnutí orgánov verejnej správy pritom vyplýva, že uvedené záznamové konanie malo skončiť tým, že bližšie nešpecifikovaný zástupca navrhovateľa mal osobne prevziať doklady (t.j. samotnú žiadosť o zápis do katastra nehnuteľností s prílohami - hospodárska zmluva s geometrickým plánom. Sťažovateľ tvrdí, že tento úkon mal byť vyhodnotený ako späťvzatie (orgánmi verejnej správy), avšak v archíve nebola identifikovaná žiadna listina, z ktorej by vyplýval výslovný a nezameniteľný prejav vôle spočívajúci v späťvzati žiadosti o zápis označenej hospodárskej zmluvy.

20. Za hlavnú argumentáciu sťažovateľ v tejto súvislosti považoval to, že hospodárska zmluva bola vyhotovená skôr ako privatizačný projekt č. 492/92, a aj keď príslušnej správe katastra bola predložená až v roku 1995, neznamená to, že táto listina v uvedenom čase nebola spôsobilá na zápis do katastra nehnuteľností. Naopak, keďže údajne správa katastra mala v priebehu konania požiadať navrhovateľa o dodanie ďalších listín potrebných na realizáciu zápisu rozhodných skutočností z hospodárskej zmluvy, je to dôkaz toho, že táto listina je spôsobilá vkladu do katastra nehnuteľností. Podľa názoru sťažovateľa potom platí, že je pochybením orgánov verejnej správy, ak tieto návrhy na zápis práv podľa hospodárskej zmluvy riadne nevybavili a zároveň následne zapísali vlastnícke právo k dotknutým nehnuteľnostiam v prospech právneho predchodcu ďalšieho účastníka konania na základe privatizačného projektu. Sťažovateľ poprel, že by akákoľvek listina v archívoch katastrálneho úradu, resp. žalovaného svedčali v prospech vlastníckeho práva ďalšieho účastníka konania k dotknutým nehnuteľnostiam, a preto údajne nemá existovať ani žiadny spor o určenie vlastníckeho práva medzi žalobcom (sťažovateľom) a ďalším účastníkom konania. Právne názory krajského súdu o tom, že údaje v katastrálnom operáte svedčiace o vlastníckovi práva ďalšieho účastníka konania k dotknutým nehnuteľnostiam, sú preto podľa názoru sťažovateľa nepodložené. Vychádzajúc z tejto argumentácie má sťažovateľ za to, že je daný kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a písm. h/ SSP.

21. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti požiadal aj o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti (podľa § 447 SSP), ktorý návrh odôvodnil tým, že ďalší účastník konania sa považuje za vlastníka dotknutých nehnuteľností, a to napriek tomu, že si je vedomý skutočnosti, že nie je ich legitímnym vlastníkom. Materiálne odôvodnenie návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti vidí sťažovateľ v tom, že ďalší účastník konania by mohol mať záujem dotknuté nehnuteľnosti previesť na tretiu osobu, čo by následne rozhodujúcim spôsobom ovplyvnilo právne postavenie sťažovateľa. Sťažovateľ popiera, že by mal k dispozícii právne nástroje podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok na dosiahnutie nápravy vo veci a fakticky uvádza, že prevodom dotknutých pozemkov na tretiu osobu, „žalobca by prišiel o možnosť akýmkoľvek spôsobom napraviť tento nezákonný stav“. V závere návrhu na priznanie odkladného účinku poukázal sťažovateľ na to, že tento nie je v rozpore s verejným záujmom. Sťažovateľ preto kasačnému súdu navrhol, aby kasačnej sťažnosti priznal odkladný účinok v zmysle ustanovenia § 447 ods. 1 SSP a aby až do právoplatného rozhodnutia kasačného súdu o kasačnej sťažnosti boli pozastavené účinky

napadnutého rozhodnutia krajského súdu, ktoré rovnako nebudú môcť byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí alebo opatrení iných orgánov verejnej moci.

22. Vo veci samej sťažovateľ navrhol, aby zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutia oboch orgánov verejnej moci a vec vráti na ďalšie konanie príslušnému orgánu. Zároveň požiadal o náhradu trov konania a náhradu trov kasačného konania.

23. Ku kasačnej sťažnosti sa podaním zo dňa 12.12.2019 doručeným krajskému súdu dňa 13.12.2019 vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že v rámci konania o návrhu sťažovateľa na opravu chyby v katastrálnom operáte postupoval v súlade s platnou právnou úpravou a v konkrétnostiach odkázal na dôvody svojho rozhodnutia vo veci samej, ako aj na iné písomné vyjadrenia produkované v priebehu konania. Žalovaný odkázal na jednotlivé odseky ustanovenia § 59 katastrálneho zákona, ktoré predstavujú právne limity aplikácie inštitútu konania o oprave chyby v katastrálnom operáte. V princípe žalovaný zotrváva na tom, že na zmenu osoby vlastníka k dotknutým nehnuteľnostiam (z ďalšieho účastníka konania na sťažovateľa) nie sú splnené hmotno-právne predpoklady (§ 59 katastrálneho zákona), pretože v takomto type konania nie je možné meniť platný zápis vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Konanie o oprave chyby je nesporovým konaním, v ktorom žalovaný, resp. katastrálny úrad, nemôžu rozhodovať spor o existencii určitého práva k nehnuteľnosti. Inštitút opravy chyby v katastrálnom operáte nie je možné považovať za univerzálny inštitút na odstraňovanie akýchkoľvek chýb v katastrálnom operáte, ktoré spôsobil katastrálny úrad, príp. jeho predchodca alebo eventuálne iný subjekt. Žalovaný naďalej trvá na právnom názore, podľa ktorého je potrebné vo veci uplatniť príslušný nástroj súdnej ochrany. V kontexte návrhov sťažovateľa, žalovaný uvádza, že nesúhlasí s tým, aby bol kasačnej sťažnosti priznaný odkladný účinok a v merite navrhuje kasačnú sťažnosť odmietnuť.

24. Ku kasačnej sťažnosti sa podaním zo dňa 13.12.2019 vyjadril aj ďalší účastník konania, a to prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Vyjadrenie zo dňa 13.12.2019 doručené krajskému súdu dňa 16.12.2019, však obsahovalo len nepárne strany tohto vyjadrenia, a preto bolo právnym zástupcom ďalšieho účastníka konania následne doplnené dňa 16.04.2020. Ďalší účastník konania sa nestotožnil s argumentáciou sťažovateľa, ktorou tento popieral správnosť právnych záverov krajského súdu v otázke limitov aplikácie inštitútu opravy chyby v katastrálnom operáte. Uviedol, že právne názory krajského súdu vychádzajú z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR - sp. zn.: 10Sžrk/1/2018, ktoré prešlo aj ústavným testom, keď Ústavný súd SR sťažnosti proti predmetnému rozsudku zamietol. Ďalší účastník konania vo vyjadrení prezentuje právne vety, resp. časti odôvodnení rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, ktorými poukazuje na správnosť záverov krajského súdu ohľadom toho, že oprava chyby v katastrálnom operáte slúži iba na opravu formálnych chýb, resp. zrejmých nesprávností, ako aj to, že inštitút opravy chyby v katastrálnom operáte nemožno uplatniť, ak medzitým nastali zmeny v operáte na základe neskorších listín/skutočností (napr. NS SR - sp. zn. 6Sžo/126/2008, NS SR - sp. zn.: 8Sžo/247/2010, NS SR - sp. zn.: 1Sžo/93/2009, NS SR - sp. zn.: 1Sžr/101/2011, NS SR - /1Sžr/64/2012, NS SR - sp. zn.: 1Sžr/142/2011, NS SR - sp. zn. 10Sžr/57/2011 a NS SR - sp. zn.: 9Sžr/138/2013).

25. Ďalší účastník konania osobitne poukázal na rozhodnutie NS SR - sp. zn.: 5Sžo/184/2015, v ktorom sa NS SR zaoberal opravou chyby v katastrálnom operáte z titulu údajne nesprávneho záznamu o vlastníckom práve - na základe verejnej listiny (notárskej zápisnice), pričom všetky tieto námietky zamietol. Podľa názoru ďalšieho účastníka konania sú pritom námietky sťažovateľa identické s tými, ktoré sú riešené v citovanom rozhodnutí NS SR.

26. Podľa názoru ďalšieho účastníka je klamlivá, resp. zavádzajúca aj argumentácia sťažovateľa zákonom č. 61/1977 Zb. (zákon o lesoch). Argumentácia sťažovateľa spočíva v tom, že údajne prevod správy a vlastníctva lesného majetku štátu bol možný len so súhlasom ústredného orgánu štátnej správy, pričom v záznamovom konaní Z-1016/93 katastrálny úrad zapísal právneho predchodcu ďalšieho účastníka ako vlastníka dotknutých nehnuteľností bez toho, aby skúmal, či takýmto súhlasom ústredného orgánu štátnej správy disponuje. Sťažovateľ sa teda v konaní pred krajským súdom a

následne i v kasačnom konaní dovoláva ustanovenia § 11 ods. 4 zákona o lesoch (v znení účinnom od 22.08.1993), avšak ďalší účastník konania má za to, že toto ustanovenie sa na súdenú vec neaplikuje. Ďalší účastník konania totiž tvrdí, že jeho právny predchodca nadobudol parcelu č. XXXX/X privatizačným projektom z roku 1992, a to vloženíím tejto parcely do novozałożeného podniku Benzinol, a.s. (právny predchodca ďalšieho účastníka konania) - zakladateľská listina zo dňa 29.05.1992. Podaním doručeným na príslušný katastrálny úrad dňa 18.06.1993 navrhol Benzinol, a.s. zapísať na seba vlastnícke práva pôvodne evidované na Benzinol, š.p. (sťažovateľom napádané konanie pod č. Z-1016/93). Ďalší účastník konania preto namieta, že by v rozhodnom čase existovala povinnosť súhlasu s prevodom vlastníckeho práva zo strany ústredného orgánu štátnej správy na právneho predchodcu ďalšieho účastníka konania. Ako je uvedené vyššie, táto povinnosť ex lege vznikla až k 22.08.1993, pričom znenie § 11 ods. 4 zákona o lesoch v znení účinnom do 21.08.1993 vyžadoval súhlas ústredného orgánu štátnej správy len na prevod správy lesného pozemku a nie aj k prevodu vlastníctva.

27. Podľa názoru ďalšieho účastníka preto (v rozpore s tvrdením sťažovateľa), katastrálny úrad žiadnym spôsobom nepochybil, ak v čase konania o podaní č. Z-1016/96 neskúmal, či právny predchodca takýmto súhlasom disponuje, keďže povinnosť takéhoto súhlasu ústredného orgánu štátnej správy s prevodom vlastníckeho práva k lesným pozemkom ani neexistovala. Navyiac, ďalší účastník namietal, že v danom prípade sa v konečnom dôsledku ani nejednalo o „prevod“ vlastníckeho práva, ale o jeho prechod zo štátneho podniku na akciovú spoločnosť, a to na základe rozhodnutia ministerstva priemyslu a Fondu národného majetku, ktorý použil majetok zrušenej spoločnosti Benzinol, š.p. na Benzinol, a.s.

28. Ďalší účastník konania vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti tvrdil, že zjavne nesprávna je aj tá argumentácia sťažovateľa, ktorou tento deklaruje, že katastrálny úrad v záznamovom konaní Z-1016/93 pochybil, keď vecne neskúmal, či sú splnené podmienky stanovené osobitným predpisom ako podmienky zmeny vlastníckeho práva, ale predmetné listiny (konkrétne - privatizačný projekt) preskúmal len z formálneho hľadiska. Poukázal na to, že vlastné znenie právnej úpravy účinnej v rozhodnom čase jednoznačne určovalo, že v záznamovom konaní kataster vychádza z prezumpcie správnosti predložených listín a overuje iba, či je predložená listina bez chýb v písaní a počítaní a bez iných zrejmych nesprávností, resp. či spĺňa náležitosti podľa katastrálneho zákona. V tomto zmysle potom ďalší účastník konania odkazuje kasačný súd na znenie zákona č. 265/1992 Zb. (ku dňu 23.03.1994), a to konkrétne na ustanovenia § 7 ods. 1, ako aj § 8 ods. 1 a 2. Navyiac, poukazuje na to, že v čase, keď orgány verejnej správy konali o návrhu sťažovateľa na opravu chyby, právna úprava v rozhodnom čase (do 30.09.2018) obdobne viazala prieskum verejných listín, príp. iných listín na chyby v písaní alebo počítaní, resp. na iné zrejme nesprávnosti (§ 36).

29. Podľa názoru ďalšieho účastníka je nesprávna (vo vyššie uvedenom kontexte) aj argumentácia sťažovateľa rozhodnutím NS SR - sp. zn.: 10Sžr/85/2012, keď táto vec sa týka iných skutkových okolností, resp. sťažovateľ vytrhol vetu z kontextu odôvodnenia. Predmetný spor sa vo svojej podstate týkal neexistujúcich nehnuteľností a súd ustálil, že nemožno hovoriť o spore o vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré neexistujú, a preto bol kontext konania o oprave chyby (v súdnej veci) bez relevancie. Aj ďalšie rozhodnutie NS SR, s ktorým sťažovateľ operuje, nie je použiteľné na konanie Z-1016/93, ktorého nezákonnosti sa sťažovateľ dovoláva, keď uvedená vec sa týka vkladového konania, nie záznamového konania. Navyiac, ďalší účastník konania poukazuje na rozsudok NS SR - sp. zn. 5Sžo/184/2015, z ktorého vyplýva, že „Správa katastra nebola oprávnená vykonať opravu chyby v katastrálnom operáte na základe úsudku o nespôsobilosti verejnej listiny na zápis práv k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností záznamom...“.

30. V súvislosti s namietaným rozporom medzi historickými listinami, na základe ktorých malo dôjsť k zápisom vlastníckeho práva v prospech konkrétnych vlastníkov a v konečnej fáze prechodov a prevodov a vlastníckeho práva až na ďalšieho účastníka konania, ďalší účastník poukázal na to, že ak by aj takéto rozpory existovali, musí o nich rozhodnúť súd, nie orgány verejnej správy v rámci konania o chybe v katastrálnom operáte. Navyiac, ďalší účastník konania uvádza, že už viac ako 15 rokov je vedený ako vlastníak dotknutých nehnuteľností, a to titulom zlúčenia so spoločnosťou

Benatech, a.s. (v roku 2004). Na podporu svojho tvrdenia sťažovateľ poukazuje na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, z ktorých vyplýva, že riešenie tejto otázky je vecou súkromnoprávnou a spadá do právomoci súdov, pričom zároveň poukazuje na to, že rozsudok krajského súdu - napriek výhradám sťažovateľa - v odôvodnení dostatočne jasne reaguje na tieto právne aspekty veci.

31. Ďalší účastník konania spochybnil vo svojom vyjadrení aj argumentáciu sťažovateľa o tom, že v prospech vlastníckeho práva sťažovateľa (a v neprospech aktuálneho vlastníka) svedčí hospodárska zmluva, ktorou mala spoločnosť Benzinol, š.p. previesť právo hospodárenia k dotknutým pozemkom na Východoslovenské lesy, š. p., Košice. Vo vyjadrení poukazuje na časové aspekty použitia, resp. nepoužitia predmetnej listiny pred orgánmi verejnej správy v rokoch 1991, 1993, resp. 1995, ale osobitne na to, že predmetnou zmluvou sa v konečnom dôsledku neprevádzalo vlastnícke právo, ale „právo hospodárenia.“ Ďalší účastník konania považuje za zarážajúce, že sťažovateľ s touto argumentáciou prichádza cca 24 rokov po vyhotovení samotnej hospodárskej zmluvy, pričom keď ho katastrálny úrad v roku 1995 vyzval na doplnenie údajov, ktorými sa domáhal zápisu vlastníckeho práva na základe tejto hospodárskej zmluvy, zostal nečinný a podklady nedoložil. Podľa názoru ďalšieho účastníka konania, argumentácia sťažovateľa je nezrozumiteľná aj v tom, že záznamové konanie č. Z-1572/95, ktorým sa realizoval zápis hospodárskej zmluvy, nemalo byť zastavené. Poukazuje na to, že sťažovateľ napriek výzve katastrálneho úradu (v konaní Z-1572/95) nedoložil požadované podklady (čo nepopiera ani samotný sťažovateľ), ďalej má ďalší účastník konania za preukázané, že dňa 07.09.1995 bol návrh na zápis hospodárskej zmluvy vzatý späť a - v konečnom dôsledku - hospodárska zmluva by už v danom čase aj tak nemohla byť zapísaná v prospech sťažovateľa, keďže v rozhodnom čase ich vlastníkom už nebola spoločnosť Benzinol, š.p., ktorá hospodársku zmluvu uzatvárala, ale Benzinol, a.s.

32. Ďalší účastník konania v závere meritórnej argumentácie uviedol, že je absurdné tvrdenie sťažovateľa, že medzi ním a ďalším účastníkom konania neexistuje žiaden spor o vlastníctvo dotknutých nehnuteľností. Ak sa totiž ďalší účastník stal vlastníkom dotknutých pozemkov na základe zlúčenia so spoločnosťou Benatech, a.s. a dotknuté pozemky boli súčasťou jej majetkového substrátu (z titulu nepeňažného vkladu - č. k. V-165/2001 zo dňa 31.08.2001), potom toto vlastníckeho právo prešlo aj na ďalšieho účastníka konania, čo v konečnom dôsledku predstavuje spor o vlastnícke právo medzi ďalším účastníkom a sťažovateľom, keď na strane jednej, ďalší účastník tvrdí, že z dôkazov (listín) vyplýva, že vlastnícke právo k dotknutým pozemkom riadne nadobudol a sťažovateľ tvrdí, že v prospech vlastníckeho práva ďalšieho účastníka konania nesvedčí žiadny - ani domnelý titul.

33. Ďalší účastník konania sa vyjadril aj k návrhu sťažovateľa na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, keď odkázal na svoju skoršiu argumentáciu vo vzťahu k návrhu sťažovateľa na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, ktorému návrhu krajský súd nevyhovel (č.k. 7S/133/2016-82 zo dňa 04.07.2017). Podotkol, že sa javí, že sťažovateľ buď rozhodnutie (NS SR) - sp. zn. 2Cdo/110/2009 vôbec nečítal alebo ho zámerne dezinterpretuje. Uvedené rozhodnutie NS SR sa ani okrajovo netýka určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ale jeho predmetom bolo určenie neplatnosti odstúpenia žalovaných od zmluvy o úprave záväzkových vzťahov. Ďalší účastník konania doplnil, že sťažovateľom citované rozhodnutie NS SR nepotvrdilo závery, ktoré sťažovateľ prezentuje (a síce, že ak príde k viacnásobnému prevodu nehnuteľnosti, osoba považujúca sa za vlastníka nehnuteľnosti, nezapísaná v katastri nehnuteľností, už nemôže využiť inštitút určovacej žaloby). Poukázal tiež na § 228 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý neguje úvahy sťažovateľa o dôvodnosti odkladného účinku kasačnej sťažnosti.

34. Ďalší účastník konania navrhuje, aby kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť, ako i žiadosť o priznanie odkladného účinku a zároveň žiada o priznanie náhrady trov konania.

IV.

Konanie na kasačnom súde, stručný obsah administratívneho spisu

35. Prejednávaná vec bola dňa 6. novembra 2020 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na

Najvyššom súde Slovenskej republiky bola vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 8S - sp. zn.: 8Sžrk/11/2020. S účinnosťou ku dňu 1. augusta 2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) začal svoju právomoc vykonávať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, pričom k tomuto dňu prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky výkon súdnictva vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety náhodným výberom pridelená na rozhodnutie kasačného senátu 4S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia (pod pôvodnou spisovou značkou).

36. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd postupom podľa § 452 a nasl. SSP preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 SPP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk (§ 137 SPP).

37. Kasačný súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že sťažovateľ podal dňa 30.07.2015 na Okresný úrad Michalovce - katastrálny odbor - návrh na opravu chyby v katastrálnom operáte (č.: X-114/2015). Podľa názoru žalobcu je na liste vlastníctva k dotknutým nehnuteľnostiam (LV č. XXX, kat. úz. F.) uvedený nesprávny vlastník, keď ako ich vlastník nemá byť vedený ďalší účastník konania, ale sťažovateľ. V petite návrhu preto sťažovateľ žiada (odkazom na § 59 katastrálneho zákona), aby katastrálny úrad vykonal opravu v katastrálnom operáte, a to tak, aby ako vlastníka dotknutých nehnuteľností zapísal žalobcu (namiesto ďalšieho účastníka konania). Tento návrh žalobca v texte návrhu odôvodňuje ustanoveniami zákona č. 61/1977 Zb. Zákona o lesoch, pričom ako listinný dôkaz preukazujúci právny základ pre uskutočnenie opravy v navrhovanom rozsahu k návrhu priložil kópiu hospodárskej zmluvy.

38. Z administratívneho spisu tiež vyplýva, že orgány verejnej správy si v priebehu konania obstarali množstvo listín, o ktoré následne opreli výrokovú časť svojich rozhodnutí. Súčasťou administratívneho spisu je - okrem iných - hospodárska zmluva, ako aj privatizačný projekt, od ktorých sťažovateľ odvíja svoje nároky, a to konkrétne status vlastníka dotknutých nehnuteľností. V administratívnom spise je založený aj rovnopis notárskej zápisnice (M 201/92, Nz 188/92) zo dňa 29.05.1992 napísaná Štátnym notárstvom Bratislava I, ktorou zápisnicou došlo k osvedčeniu založenia akciovej spoločnosti benzinol, a.s. Na druhej strane citovanej notárskej zápisnice je uvedená informácia, podľa ktorej „Zakladateľ stanovuje na základe ocenenia uvedeného v privatizačnom projekte schválenom Ministerstvom pre privatizáciu a správu národného majetku SR dňa 19.5.1992 pod číslom 465/1992 --- výšku nepeňažného vkladu akciovej spoločnosti 2 821 554 000 Kčs - (slovom: dve miliardy osemstodvadsaťjeden miliónov päťstopäťdesiatštyri tisíc korún čsl.)“.

39. Katastrálny úrad návrh sťažovateľa na opravu chyby v katastrálnom operáte prvostupňovým rozhodnutím zamietol a žalovaný toto rozhodnutie katastrálneho úradu druhostupňovým rozhodnutím potvrdil. Dôvody pre tento postup orgány verejnej správy rozsiahlym spôsobom uvádzajú v rámci odôvodnení jednotlivých rozhodnutí napadnutých žalobou, pričom primárne predmetné rozhodnutia vychádzajú zo skutočnosti, že návrh smeruje ku zmene v osobe vlastníka dotknutých nehnuteľností, avšak takýto úkon (zmena v osobe vlastníka) podľa § 59 Katastrálneho zákona nie je možné vykonať.

V.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

40. Podľa § 59 ods. 1 katastrálneho zákona (v znení účinnom od 01.07.2016 do 30.09.2018):

(1) Okresný úrad aj bez návrhu

- a) opraví údaje katastra, ak sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra,
- b) v súčinnosti s vlastníkmi a inými oprávnenými osobami opraví v katastrálnej mape chybné zakreslené hranice pozemkov,
- c) v súčinnosti so štátnymi orgánmi, obcami, notármi, ako aj s vlastníkmi a inými oprávnenými osobami opraví údaje katastra spôsobené chybami v písaní a počítaní a inými zrejmyimi nesprávnosťami v písomných vyhotoveniach právnych úkonov, vo verejných listinách a v iných listinách.

41. Podľa § 59 ods. 3 katastrálneho zákona (v znení účinnom od 01.07.2016 do 30.09.2018):

(3) Ten, koho práv, záujmov chránených právom alebo povinnosťami sa údaje katastra týkajú, môže kedykoľvek požiadať o odstránenie chýb v katastrálnom operáte. Okresný úrad je povinný vykonať opravu do 30 dní, v osobitne odôvodnených prípadoch do 90 dní od doručenia písomnej žiadosti o opravu chýb.

42. Podľa § 59 ods. 4 katastrálneho zákona (v znení účinnom od 01.07.2016 do 30.09.2018):

(4) Oprava chýb v katastrálnom operáte nemá vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam; to neplatí, ak ide o opravu podľa a § 78 ods. 1.

43. Podľa § 59 ods. 5 katastrálneho zákona (v znení účinnom od 01.07.2016 do 30.09.2018):

Na opravu chýb v katastrálnom operáte sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní,⁷⁾ ak sa oprava týka údajov uvedených v liste vlastníctva; to neplatí, ak ide o opravu výmery pozemku evidovaného v mape určeného operátu.

44. Podľa § 70 ods. 1 katastrálneho zákona (v znení účinnom od 01.07.2016 do 30.09.2018):

Údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

45. Podľa § 70 ods. 2 katastrálneho zákona (v znení účinnom od 01.07.2016 do 30.09.2018):

Údaje katastra, a to údaje o právach k nehnuteľnostiam, parcelné číslo, geometrické určenie nehnuteľnosti, druh pozemku, geometrické určenie a výmera katastrálneho územia, názov katastrálneho územia, výmera poľnohospodárskej jednotky alebo lesnej hospodárskej jednotky, alebo organizačnej jednotky, údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach, údaje o bodových poliach, ako aj štandardizované geografické názvy sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Záväzným údajom katastra nie je druh pozemku evidovaného ako parcela registra „E“.

46. Kasačný súd podanú kasačnú sťažnosť preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených sťažovateľom v texte kasačnej sťažnosti (§ 453 SSP). S cieľom ochrany práv a právom chránených záujmov sťažovateľa však kasačný súd uplatnil materiálny postup pri prieskume podanej kasačnej sťažnosti. Sťažovateľ ako dôvody kasačnej sťažnosti uvádza nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a odklon krajského súdu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP). Ďalej sťažovateľ poukázal na podstatné nedostatky odôvodnenia rozsudku krajského súdu.

47. Zo skutočností uvedených vyššie v tomto rozsudku je zrejmé, že primárnym dôvodom pre zamietnutie návrhu sťažovateľa na opravu chyby v katastrálnom operáte je fakt, že tento úkon sťažovateľa smeroval k zmene v osobe vlastníka dotknutých nehnuteľností. Katastrálny úrad, ako aj orgány verejnej správy zhodne uviedli, že inštitútom opravy chyby v operáte podľa príslušných ustanovení Katastrálneho úradu nie je možné meniť právny stav k nehnuteľnostiam tak, že sa tým vstupuje do súkromno-právnej sféry, resp. do vecných práv fyzických osôb a právnických osôb.

48. S týmto názorom orgánov verejnej správy sa stotožnil aj krajský súd, čo však sťažovateľ namietol v kasačnom konaní ako nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom. K tejto sťažnostnej námietke kasačný súd uvádza, že je nedôvodná.

49. Kasačný súd sa plne stotožňuje s argumentáciou orgánov verejnej správy a krajského súdu (a sekundárne aj s argumentáciou ďalšieho účastníka konania) v tom zmysle, že oprava chyby v katastrálnom operáte (podľa § 59 katastrálneho zákona) slúži na korekcie formálnej povahy, t.j. na opravu takých chýb a nedostatkov v katastrálnom operáte, ktorými sa materiálne nevstupuje do vlastníckych práv.

50. Tento záver vyplýva nielen z dikcie § 59 katastrálneho zákona, ale aj z predchádzajúcej praxe kasačného súdu (Najvyšší súd Slovenskej republiky - sp. zn. 6Sžo/126/2008) „...Všetky údaje o právnych vzťahoch k nehnuteľnosti zapísané v katastri, o ktorých oprávnený tvrdí, že nezodpovedajú súčasnému právnomu stavu, že k ich zápisu došlo bez platného právneho dôvodu, že boli zápisom v katastri vo svojich právach ukrátení, zbavení možnosti s nehnuteľnosťou nakladať alebo k nej vykonávať iné právo a vyžadujú preto zmenu zápisu v katastri, nemožno odstrániť opravou chyby alebo zmenou zápisu postupom podľa § 59 katastrálneho zákona.“. Podľa názoru kasačného súdu je toto rozhodnutie najvyššieho súdu jasným vyvrátením argumentácie, ktorú sťažovateľ opakovane prezentoval v priebehu súdneho konania pred krajským súdom a v konečnom dôsledku aj v rámci kasačného konania.

51. Akokoľvek intenzívne namieta sťažovateľ záver krajského súdu, tento je súladný aj s neskoršou rozhodovacou praxou najvyššieho súdu - napr. sp. zn. 10Sžrk/1/2018 - „Rozhodnutie vydané podľa ustanovenia § 59 Katastrálneho zákona nezasahuje do sféry hmotnoprávných oprávnení a povinností účastníkov konania. Vydaním rozhodnutia podľa ustanovenia § 59 katastrálneho zákona nemôže správny orgán spôsobiť vznik, zmenu alebo zánik vlastníckeho práva alebo iného vecného práva k nehnuteľnosti. Zároveň absentuje právomoc správneho orgánu na úseku katastra nehnuteľností rozhodovať o spornom vlastníckom práve, resp. právomoc vyslovovať, či tu právo je alebo nie je. Odstránenie právnej spornosti a ochranu práv a oprávnených záujmov dotknutých vlastníkov je možné dosiahnuť len právoplatným rozsudkom príslušného súdu v uvedenej veci.“

52. Je nepochybné, že sťažovateľ sa svojím návrhom na opravu chyby domáhal výslovne zápisu zmeny v osobe vlastníka dotknutých nehnuteľností, a to tak, aby namiesto ďalšieho účastníka konania bol ako vlastníak dotknutých nehnuteľností zapísaný sťažovateľ.

53. Takto koncipovaný návrh na opravu chyby bol však podľa názoru kasačného súdu od počiatku nesprávny, pretože zmena v osobe vlastníka nemôže byť predmetným návrhom dosiahnutá.

54. Kasačný súd súhlasí s právnym názorom krajského súdu, že opravu chyby je možné vykonať „iba za predpokladu, že nie je dotknutá novou, nadväznou, do katastra už zapísanou právnou zmenou“ (k tomu pozri bod 29. odôvodnenia rozsudku krajského súdu). Tento záver je možné oprieť napr. o rozhodnutie NS SR - sp. zn.: 1Sžr/101/2011 - „opravu v katastrálnom operáte podľa § 59 katastrálneho zákona nemožno vykonať, ak medzi vydaním verejnej (alebo inej) listiny a žiadosťou o opravu operátu nastali už iné skutočnosti, resp. zapísané zmeny v operáte na základe neskorších listín.“ alebo napr. rozhodnutím NS SR - sp. zn.: 5Sžo/184/2015, resp. sp. zn.: 7Sžo/74/2015 - „Opravu chýb v katastrálnom operáte podľa vyššie zmieneného ustanovenia možno vykonať za predpokladu, že sa jedná o vec nespornú, t.j. dotknutými stranami nespochybňovanú a pokiaľ nie je dotknutá novou nadväznou do katastra už zapísanou zmenou.“.

55. Kasačný súd verifikuje správnosť právneho názoru krajského súdu, ktorým tento implicitne odkázal sťažovateľa na riešenie predmetnej veci v civilnom sporovom konaní. V bode 29. odôvodnenia rozsudku, krajský súd jednoznačne deklaruje, že vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľom sledovaný účel sa týka zmeny v osobe vlastníka dotknutých nehnuteľností je potrebné, aby vo veci (otázke vlastníckeho práva) rozhodol súd.

56. Aj v tomto kontexte kasačný súd odkazuje na ustálenú rozhodovaciu prax kasačného súdu (pozri text tohto odôvodnenia vyššie), ale aj na ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu - napr. NS SR - sp. zn.: 10Sžr/57/2011 - „...Účelom konania o oprave chýb nie je riešiť vlastnícky spor, ktorého riešenie patrí do výlučnej právomoci súdu... Oprava údajov nemôže obsahovo zodpovedať výmazu pôvodného

vlastníka.“ alebo napr. rozsudok NS SR - sp. zn.: 1Sžo/93/2009 - „Účelom konania o oprave chýb nie je riešiť vlastnícky spor, ktorého riešenie patrí do výlučnej právomoci súdu.“

57. Najvyšší správny súd uvádza, že krajský súd posúdil relevantné právne otázky vo veci správne, keď sa stotožnil s názorom orgánov verejnej správy, že opravou chyby podľa katastrálneho zákona nie je možné zmeniť osobu vlastníka dotknutých nehnuteľností. To, že práve takejto „opravy“ sa sťažovateľ domáhal, pritom vyplýva priamo z textu jeho návrhu na opravu chyby. Rovnako je nepochybné, že v historickej línii právnych zmien k dotknutým nehnuteľnostiam bolo v katastrálnom operáte uskutočnených niekoľko ďalších zmien, ktoré by podľa rozhodovacej praxe kasačného súdu bránili oprave, aj keby táto prípustná bola (k tomu pozri súvisiace rozhodnutia najvyššieho súdu citované vyššie).

58. Vzhľadom na uvedené považuje kasačný súd za potrebné uviesť, že tak orgány verejnej správy, ako aj krajský súd zvýšili presvedčivosť svojich rozhodnutí práve tým, že i napriek tomu, že opravou chyby v katastrálnom operáte nie je možné zmeniť osobu vlastníka dotknutých nehnuteľností, sťažovateľovi poskytujú v texte odôvodnení svojich rozhodnutí detailnú argumentáciu toho, prečo považujú jednotlivé listiny, ktoré boli predmetom vkladového, resp. záznamového konania (k dotknutým nehnuteľnostiam) za relevantné na uskutočnenie súvisiacich úkonov v katastrálnom operáte (prvostupňové rozhodnutie - str. 3 a nasl., druhostupňové rozhodnutie - str. 13 a nasl., rozsudok krajského súdu - bod 28. odôvodnenia).

59. Naviac, z podaní sťažovateľa realizovaných v priebehu konania pred orgánmi verejnej správy, ako aj pred krajským súdom vyplýva, že tento popiera, že vlastníkom dotknutých nehnuteľností je ďalší účastník konania a má za to, že ním je on (sťažovateľ). Za daných okolností sa potom kasačnému súdu javí ako zmätočný záver kasačného sťažovateľa (str. 10 kasačnej sťažnosti), podľa tento opakovane uvádza, že „žiaden spor o určenie vlastníckeho práva“ medzi sťažovateľom a ďalším účastníkom konania neexistuje. Je totiž zřejmé, že materiálny spor medzi uvedenými stranami existuje (inak by sa sťažovateľ nedomáhal zmeny v osobe vlastníka dotknutých nehnuteľností opravou chyby v katastrálnom operáte a ďalší účastník konania by sa tejto zmene nebránil), čo však neznamená, že by sa tento materiálny spor nemal - pre účely prípadného dosiahnutia zmien, ktoré sťažovateľ sleduje - premietnuť aj do formálneho sporu medzi sťažovateľom a ďalším účastníkom konania (súdne konanie). Aj kasačný súd totiž zdieľa právny názor orgánov verejnej správy a krajského súdu, že práve právoplatný rozsudok z takéhoto sporu by mohol byť listinou spôsobilou vyvolať zmenu v osobe vlastníka dotknutých nehnuteľností.

60. Kasačnému súdu neprislúcha radiť a ani hodnotiť, resp. odhadovať pravdepodobnosť úspechu kasačného sťažovateľa v takomto civilnom súdnom konaní (ak by ho sťažovateľ vyvolal) a kasačný súd najmä nebude skúmať (pre účely tohto kasačného konania), či by vo veci preukázal sťažovateľ naliehavý právny záujem (ak by sa jeho preukázanie vyžadovalo), či existujú alebo neexistujú právne nástroje, ktorými by sa mohol domôcť vyhlásenia svojho vlastníckeho práva súdnou cestou a pod., avšak kasačný súd jednoznačne popiera právny názor sťažovateľa vyslovený v sťažnostnom bode 2. (str. 8 kasačnej sťažnosti), že zmena vlastníka dotknutých nehnuteľností opravou chyby v katastrálnom operáte (podľa Katastrálneho zákona) je „jediný spôsob ako napraviť nezákonný stav“, ako aj názor sťažovateľa, že vo veci sa nejedná o súkromnoprávny spor.

61. Naopak, najvyšší správny súd má za to, že vo veci sa jedná o spor súkromno-právnej povahy, ktorý má byť riešený súdnou cestou, nie správnym konaním.

62. Kasačný súd z vyššie uvedených dôvodov nepovažoval za relevantné venovať osobitný priestor tým námietkam sťažovateľa, ktoré sa týkali napr. údajných pochybení orgánov verejnej správy v rámci skorších vkladových/záznamových konaní k dotknutým nehnuteľnostiam (napr. údajné nevybavenie veci vedenej na príslušnom katastrálnom úrade pod č.k. Z-1572/1995), príp. absencia niektorých listín, ktoré podľa tvrdenia sťažovateľa boli relevantné k uskutočneniu úkonu katastrálnym úradom (napr. údajná absencia súhlasu ústredného orgánu štátnej správy s prevodom vlastníckeho práva k lesným pozemkom) a pod.

63. Vzhľadom na uvedené, kasačný súd uzatvára, že kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP (nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom) v súdnej veci preukázaný nebol.

64. K námietke sťažovateľa ohľadom odklonu krajského súdu od ustálenej rozhodovacej praxe, správny súd uvádza, že podľa § 440 ods. 2 SSP, ak je kasačná sťažnosť sťažovateľom odôvodňovaná - okrem iných - ustanovením § 440 ods. 1 písm. h/ SSP, je na sťažovateľovi osobitné bremeno, a to s nasledovným zákonným vymedzením: „(2) Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.“

65. Kasačný sťažovateľ každý sťažnostný bod (sťažnostný bod 1. až sťažnostný bod 3.) uzatvára všeobecným konštatovaním, že v príslušnej časti uvedené námietky predstavujú kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a h/ SSP, pričom každý z týchto článkov sťažnosti má pritom identickú štruktúru. Sťažovateľ začína odôvodnenie sťažnostného bodu žalobnými námietkami, následne analyzuje parciálne závery z rozsudku krajského súdu a v závere uvádza samotnú argumentáciu, ktorú považuje za nesprávne právne posúdenie veci, resp. odklon od rozhodovacej praxe kasačného súdu.

66. Kým takúto mieru abstraktnosti bolo možné akceptovať pre účely abstrahovania právneho názoru, ktorý sťažovateľ považoval za správny (podľa § 440 ods. 2 písm. g/ SSP) ako protikladu k právnym názorom krajského súdu vysloveným v rozsudku, uvedené nie je možné prijať pre účely preukázania odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (ako kasačného dôvodu).

67. Bez ohľadu na uvedené, najvyšší správny súd v prvom rade poukazuje na to, že argumentáciu rozhodovacou praxou kasačného súdu nebola sťažovateľom zvolená úplne vhodne, resp. presvedčivo.

68. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že rozhodnutia, ktorými sťažovateľ operuje v texte kasačnej sťažnosti, sa vo svojej podstate netýkajú merita veci, príp. sa ho dotýkajú len marginálne. Pre ilustráciu kasačný súd demonštratívne uvádza v tomto bode odôvodnenia všeobecné typologické zaradenie jednotlivých rozhodnutí, ktorými sťažovateľ argumentuje. Rozhodnutia najvyššieho súdu, na ktoré sťažovateľ odkazuje, sa týkajú napr. hodnovernosti údajov v katastri nehnuteľnosti (str. 3 kasačnej sťažnosti, str. 5 kasačnej sťažnosti, str. 8 kasačnej sťažnosti), príp. všeobecnej povinnosti katastrálnych úradov opraviť chyby v katastrálnom operáte (str. 3 kasačnej sťažnosti, str. 8 kasačnej sťažnosti), účelom opravy chyby v katastrálnom operáte, ktorým je reparácia nežiaduceho stavu (str. 3 kasačnej sťažnosti), pravdivosti údajov v katastri nehnuteľností (str. 4 kasačnej sťažnosti), ďalej ide o rozhodnutia, ktoré sa týkajú vlastného procesu, resp. spôsobu opravy chyby v katastrálnom operáte (str. 6 kasačnej sťažnosti).

69. Kasačný súd nepovažuje za relevantné hodnotiť pre účely rozhodnutia o podanej kasačnej sťažnosti, či rozhodnutia kasačného súdu, na ktoré sťažovateľ odkazuje v texte kasačnej sťažnosti, je možné považovať za „ustálenú rozhodovaciu prax“. Má totiž za to, že rozhodnutia, o ktoré sa sťažovateľ opiera, nie sú spôsobilé negovať dlhodobo formulovaný (a v tomto odôvodnení podrobne rozpísaný) právny názor kasačného súdu spočívajúci v tom, že opravou chyby v katastrálnom operáte nie je možné meniť vlastnícke právo k nehnuteľnosti.

70. Rozhodnutia, ktoré použil sťažovateľ v texte kasačnej sťažnosti, nepochybne riešia vybrané aspekty katastra nehnuteľností a opravy chyby podľa Katastrálneho zákona, ani jedného z nich však nevyplýva explicitný záver, že by opravou chyby bolo možné meniť aj vlastnícke právo k nehnuteľnostiam. Ak by sťažovateľ produkoval práve také rozhodnutia, z ktorých tento záver vyplýva a zároveň by preukázal, že ide o rozhodovaciu prax relevantnú v čase rozhodovania krajského súdu, kasačný súd by skúmal, či sa od tejto rozhodovacej praxe krajský súd odklonil.

71. Podľa názoru kasačného súdu je potrebné rozlišovať medzi „odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe“ (ako kasačným dôvodom podľa § 440 ods. 1 písm. h/ SSP) na strane jednej a neprijatím, resp.

neosvojením si účastníkom konania uvádzaných rozhodnutí pre účely rozhodnutia o podanej žalobe (krajským súdom) - na strane druhej. Kasačný súd má za to, že v súdnej veci nedošlo zo strany krajského súdu k odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe relevantnej pre vec, a preto aj kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. h/ SSP (a opätovne pritom poukazuje aj na nedostatočnú konkrétnosť kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 2 SSP), považoval najvyšší správny súd za nedôvodný.

72. Ako však uviedol kasačný súd vyššie, nad rozsah výslovne formulovaných kasačných dôvodov, identifikoval v texte sťažnosti námietku, ktorou sťažovateľ napádal kvalitu odôvodnenia rozsudku krajského súdu (str. 8 kasačnej sťažnosti - hoci správny súd sa vo svojom Rozsudku zameril na strohé a stručné konštatovanie ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, nevysporiadal sa absolútne s rozhodovacou praxou kasačného súdu a contrario, na ktorú poukazoval vo svojich písomných podaniach žalobca.“, resp. „...Krajský súd Košice sa v odôvodnení svojho Rozsudku absolútne nevysporiadal so žalobcom opakovane namietanou neautentickosťou prílohy k Privatizačnému projektu...“) a túto potom posúdil v kontexte § 440 ods. 1 písm. f/ SSP.

73. V súvislosti s uvedeným kasačný súd uvádza, že je pravdou, že krajský súd sa v bodoch 26. a nasl. detailnejšie nevenuje rozhodnutiam kasačného súdu, na ktoré sťažovateľ odkazoval v texte žaloby. Uvedené však neznamená, že rozsudok trpí takou vadou, ktorá by z dôvodu nízkej kvality odôvodnenia mala viesť k vyhoveniu kasačnej sťažnosti.

74. Kasačný súd vyššie v odôvodnení tohto rozsudku uvádza, že rozhodnutia, ktoré považoval sťažovateľ za relevantné, nie sú spôsobilé vyvrátiť dlhodobú rozhodovaciu prax kasačného súdu o tom, že opravou chyby nie je možné dosiahnuť zmenu v osobe vlastníka. Za daných okolností potom nie je možné od krajského súdu dôvodne očakávať, aby riešil rozhodovaciu prax, ktorá sa síce týka opravy chyby v katastrálnom operáte, príp. katastrálneho operátu vo všeobecnosti, avšak v takých partiálnych otázkach, ktoré nie sú spôsobilé privodiť sťažovateľovi (žalobcovi v rámci konania pred krajským súdom) úspech vo veci samej.

75. V náleze sp. zn. I. ÚS 110/07 Ústavný súd SR uviedol: „Európsky súd pre ľudské práva v rámci svojej judikatúry vyslovil, že „Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad“ (napr. Georgiadis v. Grécko, rozhodnutie z roku 1997). „Právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci“ (Ruiz Torija v. Španielsko, rozsudok z roku 1994).“ Podobne v náleze sp. zn. IV. ÚS 296/09 Ústavný súd SR uviedol: „Otázka, či súd nevyhovел požiadavke odôvodnenia vyplývajúcej z čl. 6 ods. 1 dohovoru, môže byť zodpovedaná iba s prihliadnutím na okolnosti prípadu. Obdobne argumentuje EŠLP napr. vo veci Van de Hurk v. Holandsko (sťažnosť č. 16034/90), v ktorom sa uvádza, že „... túto povinnosť nemožno ponímať tak, že musí byť na každý argument účastníka podrobne reagované. Na druhej strane, ak sú v prerokovanej veci vznesené závažné právne argumenty, je potrebné, aby sa s nimi súd vysporiadal.““

76. Za právnu, resp. justičnú notoriu je tiež možné považovať, že „Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“ (napr. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04), avšak zároveň vo veci sp. zn. IV. ÚS 358/09 Ústavný súd SR uviedol: „V tejto súvislosti už ústavný súd uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania.“ (podobne II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04) - obdobne - sp. zn. II. ÚS 200/09 Ústavný súd SR obdobne uviedol: „Z uvedeného preto možno vyvodit' záver, že odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú poznámku či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby spravodlivé súdne rozhodnutie reagovalo na

podstatné a relevantné argumenty účastníka konania a aby mu dalo jasnú a zreteľnú odpoveď na riešenie konkrétneho právneho problému (obdobne napr. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).“.

77. Podľa názoru kasačného súdu, rozhodnutia kasačného súdu, na ktoré sťažovateľka odkazuje, nie sú podstatné pre vec a boli by skôr relevantné, keby sa návrhu na opravu chyby nevyhovelo, ale zároveň by išlo o takú opravu, ktorá by nebola a priori vylúčená (a takou je aj oprava v osobe vlastníka nehnuteľnosti).

78. Navyiac, kasačná sťažovateľka na str. 8 kasačnej sťažnosti krajskému súdu vytýka, že tento sa nevysporiadal s rozhodovacou praxou kasačného súdu a contrario, t.j. že sa (absolútne) nevenoval rozhodnutiam kasačného súdu, z ktorých by mal vyplývať opak toho, k čomu nakoniec dospel krajský súd v rozsudku. Tieto sťažovateľom prezentované rozhodnutia však v skutočnosti nie sú kvalifikovaným útokom na rozhodnutia a postup žalovaného, resp. katastrálneho úradu, keďže sa nimi nevyvracia meritum rozhodovacej praxe kasačného súdu, a preto nebolo potrebné, aby sa nimi krajský súd v rozsudku detailne zaoberal.

79. V súhrne preto kasačný súd uvádza, že nedôvodnou je aj tá námietka sťažovateľa, ktorou tento namietal nedostatky odôvodnenia rozsudku krajského súdu. Vzhľadom na uvedené, vo veci nebol daný kasačný dôvod ani podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP.

80. Najvyšší správny súd preto v merite veci vyhodnotil podanú kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú, a to v celom rozsahu, a preto o nej o rozhodol zamietnutím podľa § 461 SSP.

81. Najvyšší správny súd spolu s rozhodnutím vo veci samej rozhodol aj o návrhu sťažovateľa na priznanie odkladného účinku podanej kasačnej sťažnosti. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetom súdneho prieskumu boli rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré žiadnym spôsobom nemenia právnu sféru sťažovateľa, nebolo dôvodné priznávať kasačnej sťažnosti sťažovateľa odkladný účinok.

82. Ako to vyplýva aj z tohto rozsudku, katastrálny úrad zamietol návrh sťažovateľa na opravu chyby v katastrálnom operáte a toto rozhodnutie žalovaný potvrdil. Z uvedeného potom vyplýva, že subjektívne práva sťažovateľa nie sú rozhodnutím orgánov verejnej správy a v konečnom dôsledku ani rozhodnutím krajského súdu dotknuté, resp. ohrozené.

83. Navyiac, vzhľadom na výrok rozhodnutí orgánov verejnej správy a výrok rozsudku krajského súdu v merite veci, je zrejmé, že z týchto výrokov sťažovateľovi nevznikla žiadna verejnoprávna povinnosť, ktorej odklad by mal byť povolený.

84. Kasačný súd sa nemohol stotožniť s tvrdením sťažovateľa, že priznanie odkladného účinku je dôvodné, keďže v priebehu konania ďalší účastník konania namietal, že sťažovateľ/žalobca sa nástrojmi správneho práva snaží zablokovať nakladanie s dotknutými nehnuteľnosťami, resp. prípadnú zmenu v osobe vlastníka. Z tohto sťažovateľ vyvodil, že ďalší účastník konania plánuje dotknuté pozemky previesť na tretiu osobu. Sťažovateľom tvrdená hrozba, že by ďalší účastník konania mohol dotknuté nehnuteľnosti previesť a tým obmedziť režim sekundárnej právnej ochrany sťažovateľa, vyhodnotil kasačný súd ako irelevantný pre účely povolenia odkladného účinku podanej kasačnej sťažnosti. Zároveň kasačný súd uvádza, že ak by na strane sťažovateľa existovali okolnosti, ktoré by dostatočne osvedčovali takéto riziko, mohol by uplatniť iné právne nástroje, ktorými by mohol zabrániť ďalšiemu účastníkovi konania v nakladaní s dotknutými nehnuteľnosťami. Argumentácia sťažovateľa obsiahnutá v kasačnej sťažnosti o potenciálnej procesnej neúspešnosti v rámci konania pred civilným súdom (údajne z dôvodu, že v prípade viacnásobného prevodu nehnuteľnosti, osoba, ktorá o sebe tvrdí, že je vlastníkom, avšak nie je zapísaná v katastri nehnuteľností už nemôže využiť inštitút určovacej žaloby), nie je vecou, ktorú je oprávnený preskúmať kasačný súd v tomto konaní.

85. Podľa § 447 ods. 1 SSP, Kasačný súd môže na návrh sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa uznesením priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok, ak by právnymi následkami napadnutého

rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

86. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že k tomu, aby mohol kasačný súd povoliť odkladný účinok kasačnej sťažnosti musia byť kumulatívne splnené tri základné podmienky. Po prvé - musí existovať hrozba závažnej ujmy, po druhé - táto závažná ujma musí byť právnym následkom rozsudku krajského súdu, proti ktorému kasačná sťažnosť smeruje a po tretie (negatívna podmienka) - priznanie odkladného účinku nemôže byť v rozpore s verejným záujmom.

87. Pre úplnosť kasačný súd uvádza, že tvrdenie sťažovateľa, že závažná ujma mu hrozí aj v tom, že je v stave právnej neistoty vo vzťahu k plneniu daňových povinností (podľa zákona č. 582/2004 Z.z.), resp. či je oprávnený/povinný vykonávať úlohy a povinnosti podľa Programu starostlivosti o lesy, nie je možné prijať ako relevantný argument pre odkladný účinok kasačnej sťažnosti. Platí totiž vyššie uvedená skutočnosť, a to, že rozhodnutiami orgánov verejnej správy, ako ani rozsudkom krajského súdu nedošlo k žiadnemu vstupu do právnej sféry sťažovateľa, t.j. jeho situácia sa nezmenila oproti stavu, ktorý tu bol pred vydaním rozsudku krajského súdu vo veci.

88. Najvyšší správny súd v rámci posudzovania návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v kontexte so znením § 447 ods. 1 SSP dospel k záveru, že na priznanie odkladného účinku nie je splnených viacero zákonných podmienok, a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

89. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1, § 168 a § 169 SSP - žalobcovi a žalovanému náhradu trov konania nepriznal, a to na tom základe, že žalobca bol v konaní neúspešný a žalovanému žiadne trovy nevznikli. Ďalšiemu účastníkovi konania priznal právo na úplnú náhradu trov kasačného konania.

90. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.